

ಜ.ನಾ. ತೇರ್ಮಾರ್ತಿ ಅವರು ಪದ್ಯ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಜೊತೆ ನಡೆಸಿದ ಸಂದರ್ಭನ ಹಲವು ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ‘ವಲ್ಲರೊಡನೆ ನಾನೂ ಅಷ್ಟೆ’ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಅವರ ಸರ್ಜಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ನಯನಾ ಕಾಶ್ಯಪ್ ಅವರ ‘ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ನವಯುಗದ ಸಂಖ್ಯೆವಣಿ’ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಲವು ಮಗ್ನಿಲುಗಳನ್ನು ಸೋಗಸಾರಿ ಬಿಂಬಿಸಿದ ಲೇವನ.

ಮಾ.ಪೆ. ಶೈಲಾಧಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

▶ ಲೇಖಕಿ ಪದ್ಯ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅವರ ಸಂದರ್ಭನ ಅವರ ಸರ್ಜಳ, ಸಹಜ ವೃತ್ತಿತ್ವ ತೆರೆದಿರಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಬೀಲಿ ಕಟ್ಟಳಾಗದ ಸಂದರ್ಭ ಸಾಹಿತ್ಯಾರ್ಥಿಯೇ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ‘ಮಯೂರ’ಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಉಧರವು ಬಾತಕ ಚೆಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ.

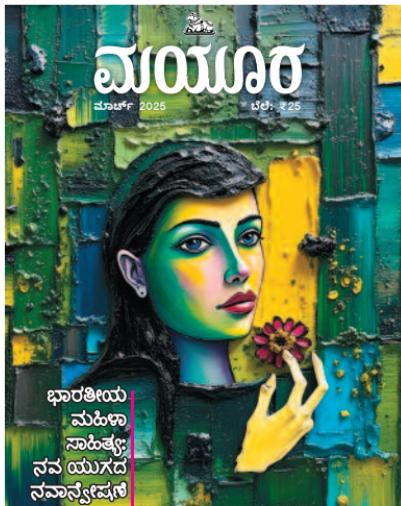
ಹೆಗ್ಗಾಪುರ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕುಲಸಚ್ಚ, ಹೊಸಪೇಟೆ

▶ ಸುಮಂಗಲಾ ಅವರ ‘ನಾವೇ ತರುವೆವೆ ಆ ಬೆಳಗನು...!’ ಹೆಚ್ಚೆನ ವಿವಿಧ ಮಜಲುಗಳನ್ನು ಪರಿಸಹಿಸಿದೆ. ಒಂದೆಡೆ ಸಬಲೀಕರಣದ ವಿಶ್ವಾಸ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಕುಟುಂಬ— ಸಮಾಜಗಳ ಮಧ್ಯ ತೋರ್ತಲಾಟ. ಇವನ್ನು ಕೆಂಗಳಾರ್ತಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೀರಿತಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದ ಸರಿಯಲ್ಲ.

ತಂತರನಾರಾಯಣ ಭಕ್ತಿ, ಮಾಡಗೇರಿ, ಹೊನ್ನಾವರ ಸ್ತುತಾ ಅಮೃತರಾಜ್ ಅವರ ‘ಬಂಧ ಕಂಡು ನಾನಾದಾಗ’ ಕವಿತೆಯು ಜೀವನದ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ತಿಳಿವನ್ನು ಸೋಗಸಾರಿ ಅರಳಿಸಿದೆ. ‘ಕಾಂಪಸಂಕೆ’ ಅಂತಳಿದ ಮಿಂಗ್ ಚಾನ್ ವೂ ಅವರ ‘ಹೊಸಕ್ಕಲಿ ಹುಲವಿದೆ’ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡು ದರ್ವಷ ಮೆಟ್ಟಿ ಅರಬುವ ಮೈತ್ರಿ ಮತ್ತು ಕಾರಣಿಪು ಹೆಚ್ಚಿನದ ಮಹತ್ವ ನಾರುತ್ತದೆ.

ರಮುಣ್ ತಟ್ಟಿ ರಂಜಾಳ, ಮುಂಬೈ

▶ ‘ಕಾಡಿಗೆ ಕಣ್ಣಿ’ ಅಂತಳಿದಲ್ಲಿ ಕಲೀಮ್ ಉಲ್ಲಾ ಅವರ ‘ಪುಕ್ಕೆ ಎಳೆಸಿಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಬಾಲಕರು’ ಸೋಗಸಾರಿತ್ತು. ಈ ಅಂತಳಿದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಮಯೂರ ಓದುವೆ. ಇಂಥ ಅವರೂಪದ ಅಂತಳಿ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ಲೇಖಕ ಕಲೀಮ್ ಉಲ್ಲಾ ಹಾಗೂ ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ

ಮಯೂರ

ಮಾರ್ಚ್ 2025

ಪು. ೩೨

ಭಾರತೀಯ
ಮಹಿಳಾ
ಸಾಹಿತ್ಯ
ನವಯೂಗದ
ನವನ್ಯೋಪಕ್ರಿಯೆ

ಮಯೂರದ ಸಂಪಾದಕರಿಗೂ ಆಭಿನಂದನಗಳಿಗೆ

ಕೆ.ವಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

▶ ಮೀನಾ ಮೈಸೋರು ಅವರ ‘ಅಪಂದಿರ ದಿನಾಚರಣೆ’ ಕಥೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಅನುಭವ, ಭಾಷಾ ಸೋಗದು ಮತ್ತು ಕಥಾವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಸೋಗಸಾರಿದೆ.

ವನ್ಸೇಆರ್ನರಸಿಂಹ ಪ್ರಸಾದ್, ಕುಳಿಗಲ್

▶ ‘ಕಲ್ಲಿಸಕ್ಕರೆ’ ಅಂತಳಿದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರ ಲೇಖನವು ದೇವನೂರ ಮಹಾದೇವ ಅವರ ಉದಾತ್ತ, ಮಾನವೀಯ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಆಪ್ತವಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸಿದೆ.

ಹುರುಕಡ್ಲಿ ತಿಪುಮಾರ, ಬಾಚಿಗೊಂಡಂಡಂಡೆ

▶ ಸಮುದ್ರತಾ ಕಂಜವೆಣಣೆ ಅವರ ‘ಪದ್ದಮ್ಯುನ ಮೂಗುತಿ’ ಕಥೆ ತೀರಿ ಹೋದ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಅವರ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ನೆನೆಹಿಸಿ ದುಃಖ ಉಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ಬಂದಿತು. ಅಮ್ಮೆ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಪುಕೋಳಿ, ಮೀನಿನಾಕಾರದ ಅಗಲವಾದ ಮೂಗುತಿ ಆಕೆ ತೀರಿಹೋದಾಗ ಮೂನವಾಗಿ ಕೂಟಿದ್ದನ್ನು ಕಥೆ ನೆನೆಹಿಸಿತು. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆದ್ಯಗೋಳಿಸಿದ ಅಮ್ಮೆನ ನೆನೆಹಿಸಿ ಕಣ್ಣ ತೇವಗೊಳಿಸಿದ ಹೃದಯಸ್ತರ್ತಿ ಕಥೆ ಇದು.

ಕೆ.ಎಂ. ರುಕ್ಷಿಣಿ ವೆಂಕುಮಾರ್, ಬೆಂಗಳೂರು